

9 WMO

M17 ⁸⁵	D 66	H v H	V V D	S P	P vd A	C D A	G rL	C U	H I	L H	F D
V											
T											

Ingehoeken

Motie 17-85

Motie WMO Regresrecht

De gemeenteraad van Hilversum, in vergadering bijeen op 6 december 2017:

Overwegende dat:

- de invoering van het Convenant WMO Regresrecht per 1-1-2015 en verlenging per 1-1-2017 niet voldaan hebben aan de basisvereisten van zorgvuldigheid en voldoende motivering;
- vergoedingen en voorzieningen voor letselschadeslachtoffers binnen WMO altijd veel minder zijn dan binnen de wettelijke bepalingen inzake volledige schadevergoeding dus in strijd met de wet;
- er landelijk veel commotie is en weerstand bestaat tegen het Convenant o.m. van de Vereniging van Advocaten voor Slachtoffers van Personenschade ASP;
- aan alle burgers, en met name juist aan letselschadeslachtoffers hun volledig wettelijk recht op schadevergoeding door verzekeraars moet worden gewaarborgd, zonder onnodige blokkades;
- schadeverzekeraars voor alle risico's flinke verzekeringspremies hebben ontvangen;
- het geen taak en competentie is van de gemeente te participeren in civielrechtelijke schadeclaims;
- er voldoende wet- en regelgeving is voor slachtoffers om hun schades op reguliere wijze, snel en effectief, te claimen zonder interventie en extra procedureleed door de gemeente;
- het de gemeente niet past binnen de bestaande WMO-budgetten (grote) financiële risico's van onbepaalde waarde te lopen met grote juridische en organisatorische rompslomp;
- verlenging van het WMO Convenant Regresrecht per 1-1-2018, op welke manier dan ook, voor zowel letselschadeslachtoffers in onze gemeente, alle burgers en de gemeente Hilversum zeer ongewenst is en dient te worden voorkomen;

Draagt het college op:

af te zien van verdere deelname aan het Convenant WMO Regresrecht per 1-1-2018 in welke vorm dan ook, en de VNG hierover per omgaande te informeren waardoor rechtszekerheid wordt hersteld;

en gaat over tot de orde van de dag.

Hilversum 6 december 2017

Bianca Verweij,
SP

Freek Reijmerink
VVD

JOHN TAMMER
HILVERSUM 2

Toelichting

Letselschadeslachtoffers zijn de dupe van de Overeenkomst afkoop regresrecht Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Deze overeenkomst moet daarom niet worden voortgezet. We vragen de minister op te komen voor de belangen van slachtoffers.

WAT IS ER AAN DE HAND?

Een slachtoffer van bijvoorbeeld een verkeersongeval of een medische fout kan schade verhalen op een aansprakelijke partij. Meestal heb je dan te maken met een verzekeraar. Slachtoffers kunnen echter ook te maken krijgen met de WMO en hun gemeente, bijvoorbeeld als zij als gevolg van het ongeval aanpassingen in hun woning nodig hebben, zoals een traplift. De gemeente kan deze kosten dan verhalen op de (verzekeraar van de) aansprakelijke partij, het regresrecht. Het VvV en de VNG hebben een overeenkomst gesloten (sinds 2015) waarbij dat regresrecht in een keer is afgekocht, voor iets meer dan 10 miljoen euro. Gemeenten krijgen dan 64 cent per inwoner.

WAT IS DAAR HET GEVOLG VAN, WAT IS HET PROBLEEM?

Verzekeraars kunnen de schade die binnen een van de 5 WMO-gebieden valt (huishoudelijke hulp, transport/vervoer, wonen/verblijf, hulpmiddelen, specialistische hulp/dagbesteding en begeleiding) doorverwijzen naar gemeentes. Gemeenten die geconfronteerd worden met slachtoffers die een beroep doen op de WMO kunnen de kosten niet meer verhalen op de aansprakelijke partij, dat kon voorheen wel. Maar verzekeraars hebben dit nu afgekocht, met een vast bedrag per gemeente. De gemeente moet vervolgens hopen dat ze het redden met die vooraf vastgestelde afkoopsom, als er meer slachtoffers in de gemeente zijn dan schiet het Wmo-budget tekort.

WAT ZIJN HIERVAN DE NEGATIEVE GEVOLGEN VOOR DE SLACHTOFFERS?

Slachtoffers worden van het kastje naar de muur gestuurd, terwijl zij wettelijk gezien gewoon recht hebben op een snelle uitkering door de aansprakelijke partij. De gemeente doet veel langer over Wmo-aanvragen dan dat verzekeraars horen te beschikken (namelijk 14 dagen op grond van de gedragsregels). Verzekeraars proberen onder hun verantwoordelijkheden uit te komen door te verwijzen naar de gemeente. Slachtoffers moeten hun hele verhaal, wat soms al heel pijnlijk is, nog een keer doen, ze krijgen te maken met keukentafelgesprekken, etc. Er ontstaan verschillen per gemeente, terwijl die verschillen voor slachtoffers van letselschade niet gerechtvaardigd zijn. Ook gebruiken gemeentes op grond van de Wmo een heel ander uitgangspunt (namelijk: burgers moeten mee kunnen doen aan de maatschappij, met basisvoorzieningen) dan verzekeraars (namelijk: herstel in de oude toestand, de volledige schade moet worden vergoed). Dat leidt dus tot minder, in ieder geval niet volledige schadevergoeding. Soms worden mensen zelfs geacht te verhuizen in plaats van dat er aanpassingen aan hun woning worden gedaan, dat verhoudt zich niet goed tot het aansprakelijkheidsrecht.

WAT MOET ER GEBEUREN?

We moeten er voor zorgen dat slachtoffers niet opnieuw gedupeerd worden, maar de hulp en ondersteuning krijgen waar zij recht op hebben. Daarom moet dit convenant van tafel, het heeft nadelen voor slachtoffers en financiële risico's voor de gemeenten. Slachtoffers moeten niet de dupe worden van getouwtrek tussen gemeentes en verzekeraars over de kosten.

